Aga mis sündis? — Et jalad mite enam käia, käed enam tööd teha, su enam süia ega silmad enam näha ei tahtnud ja nenda edasi, siis hakkas kõik keha kogu liikmetega põdenema, närtsima ja aeg ajalt surma poole minema. Kui neil kõigil õige häda ja wiimne kitsas käe oli, siis saiwad kõik ihu liikmed aru ja näha, et naad rumalad olnud, leppisiwad teine teisega ära ja tõutasiwad wandega, edes pidi mite enam nii rumalad olla. Üks liige hakkas teist jälle röömuga aitama ja saiwad kõik oma endist terwist ja jõudu käte.

Kui üks liige aitab teist,
Siis pole häda näha neist,
Waid elawad kõik rahuga
Ja peawad söbrust kõhuga.
Sest mõistku iga eesti mees,
Kes elab maal wõi linna sees
See lühikese juttu seest,
Mis tuleb meile tüli est
Kui armastuses oleme,
Siis kõigist läbi tuleme.
Ei te meil waewa wõeras torm,
Kui kindlast' seisab oma arm.
Kui ühel meelel oleme,
Siis kaunis rahus elame,
Nii kaua kui on elu teal
See kaduwase Ilma peal.